

Evangelhia zilei de duminică: Pescari de oameni

Evangelhia duminicii a 3-a din Timpul de peste an (Ciclul A) și comentariu la Evangelhia Sfintei Liturghii: „Convertiți-vă, căci Împărăția Cerurilor este aproape”. Convertirea presupune o schimbare de orientare. Ea implică îndepărtarea de păcat pentru a privi drept spre ținta la care toți suntem chemați, și anume fericirea în Împărăția Cerurilor.

Evangelhie (Mt 4,12-23)

Auzind că Ioan a fost închis, [Isus] s-a retras în Galileea. Și, părăsind Nazaretul, a venit și s-a stabilit la Cafarnaum, care este pe malul mării, în ținuturile lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinească ceea ce a fost spus prin profetul Isaia:

Pământ al lui Zabulon și pământ al lui Neftali,

pe drumul spre mare,

dincolo de Iordan,

Galileea păgânilor!

Poporul care zăcea în întuneric

a văzut o lumină mare,

iar celor care locuiau în ținutul
întunecos al morții

le-a răsărit o lumină.

De atunci a început Isus să predice și să spună: „Convertiți-vă, pentru că s-a apropiat împărăția cerurilor”.

Umblând de-a lungul Mării Galileii, a văzut doi frați: pe Simon, numit Petru, și pe Andrei, fratele lui, aruncând năvodul în mare, căci erau pescari, și le-a spus: „Veniți după mine și voi face pescari de oameni!”

Iar ei, părăsind îndată năvoadele, l-au urmat.

Plecând de acolo, a văzut alți doi frați, pe Iacob, fiul lui Zebedeu, și pe Ioan, fratele lui, în barcă, împreună cu Zebedeu, tatăl lor, reparându-și năvoadele, și i-a chemat. Iar ei, părăsind îndată barca și pe tatăl lor, l-au urmat. El străbătea toată Galileea, învățând în sinagogle lor, predicând evanghelia împărăției și vindecând orice boală și orice suferință în popor.

Comentariu la Evanghelie

Încă din primele momente ale vieții Sale publice, Isus S-a stabilit la Cafarnaum, o localitate situată într-o zonă de graniță, lângă drumul care unea Galileea cu tetrarhia guvernată de Filip. Era un loc plin de activitate, unde se întâlneau iudei și păgâni, oameni de toate originile. Acolo, în „Galileea neamurilor”, începea să se vadă „o lumină mare” (vv. 15-16), deoarece Isus venea să aducă mântuirea tuturor. În acest fragment din Evanghelie, în care Matei ne prezintă primii pași ai Învățătorului, se sintetizează trei trăsături fundamentale ale activității Sale.

Mai întâi, este prezentat un rezumat al conținutului esențial al predicii Sale: „Convertiți-vă, căci Împărăția Cerurilor este aproape” (v. 17). Convertirea presupune o schimbare

de orientare. Ea implică îndepărtarea de păcat pentru a privi drept spre ținta la care toți suntem chemați, și anume fericirea în Împărăția Cerurilor. Dar presupune și o atitudine de neconformism față de ceea ce se face din rutină, dar se poate face mai bine sau cu rod mai bogat. Când Îl ascuți pe Isus, ceva începe să se schimbe în propria viață. Așa au trăit Petru și Andrei, Iacob și Ioan.

În al doilea rând, prin invitația la urmarea Sa adresată celor care aveau să fie primii Săi discipoli (vv. 18-22), pune în mișcare Biserica Sa, sprijinită pe niște oameni simpli și obișnuiți, pe care îi va constitui Apostoli. De ei și de urmașii lor Se va sluji pentru a actualiza neîncetat chemarea universală la convertire și la pocăință, care deschide drumul spre Împărăția Cerurilor.

Acei oameni erau prinși în munca lor zilnică, erau pescari, când Isus le-a deschis orizonturi nebănuite, iar ei L-au urmat fără întârziere. Până atunci, munca lor consta în a arunca năvoadele, a le spăla, a le repara pentru a le avea mereu pregătite, a vinde peștele... Dar Domnul îi face să înțeleagă că, fără a-și părăsi meseria, îi așteaptă acum un alt fel de pescuit. Marea lor aventură a început cu o întâlnire simplă, aparent întâmplătoare. Din momentul în care s-au deschis față de Isus și au fost generoși în a-și schimba obiceiurile și a porni pe urmele Lui, au început și ei să-L cunoască în mod direct pe Învățător. Nu îi chema să fie simpli vestitori ai unei doctrine, ci prieteni intimi și martori ai Persoanei Sale. Cu acest cârlig aveau să devină, de acum înainte, „pescari de oameni” (v. 19).

Scena se repetă în viața fiecăruia dintre noi, dacă, asemenea acelor

oameni, ascultăm chemarea Sa și ne hotărâm să-L urmăm fără condiții. Ni se deschide și nouă o dimensiune nouă, minunată, divină, care umple de conținut și sens întreaga noastră existență. „Copiii mei – spunea sfântul Josemaría –, a-L urma pe Cristos – «venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum» (Mt 4,19) – este vocația noastră. Și a-L urma atât de îndeaproape încât să trăim cu El, asemenea primilor Doisprezece; atât de îndeaproape încât să ne identificăm cu El, să trăim Viața Lui, până când va veni momentul în care, dacă nu am pus piedici, vom putea spune împreună cu sfântul Paul: «Nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine» (Gal 2,20)”[1].

În al treilea rând, Matei face clar că Isus este mai mult decât un mare Învățător, deoarece merge „vindecând orice boală și orice suferință a poporului” (v. 23). El este

Răscumpărătorul omului în toate dimensiunile vieții sale, deoarece mântuiește în timp ce învață.

„Stăpânirea lui Dumnezeu se manifestă atunci – comenta Benedict al XVI-lea – în vindecarea integrală a omului. Astfel, Isus vrea să reveleze chipul adevăratului Dumnezeu, Dumnezeul apropiat, plin de milostivire față de orice ființă umană; Dumnezeul care ne dă viața din belșug, propria Sa viață”[2].

[1] Sfântul Josemaría, În dialog cu Domnul, „A trăi pentru gloria lui Dumnezeu”, 1b.

[2] Benedict al XVI-lea, Angelus, 27 ianuarie 2008

Francisco Varo

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evangelia-zilei-de-duminica-pescari-de-
oameni/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evangelia-zilei-de-duminica-pescari-de-oameni/) (11.03.2026)